

Ukrainian languages. Urgency of this The topicality of this question is explained by the fact that different spheres of objective reality, peculiarities of a nation lifestyle, its population composition, history, mentality are presented in the mythology. Mythology is a source of a great stock of phraseological units.

Keywords: *symbol, phraseology, phraseological unit, mythology, mythological component.*

УДК (81'373.23=512.161)

Коверна І.О., студ.,

Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка

МУСУЛЬМАНСЬКІ ІМЕНА В АНТРОПОНІМІКОНІ СУЧАСНОЇ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ

У статті розглядається роль мусульманських імен у загальному антропоніміконі турецької мови. Зроблено спробу класифікувати власні імена, що були засвоєні з прийняттям ісламу за лексико-семантичним та граматичними ознаками.

Ключові слова: *ономастика, антропонім, мусульманські імена.*

Ономастична лексика була й залишається постійним об'єктом пильної уваги дослідників. Поряд із здатністю передавати значиму для реципієнта інформацію, ономастична лексика володіє здатністю робити ту ж інформацію закритою для "необізнаних" або інокультурних мовців, оскільки власні назви – це завжди специфічні реалії, що належать до фонові та безеквівалентної лексики. Звернення до ономастики як до матеріалу для етнолінгвістичного та лінгвокультурологічного дослідження є закономірним, оскільки, як стверджує О.Л. Березович, "...в ономастиці кодуються найбільш значимі та стійкі кванти етнокультурної інформації" [3;72].

Антропоцентричний погляд на мову як результат когнітивної діяльності людини ілюструється лексикою, особливо ономастичною. В останні роки дослідження в галузі ономастики стали провідними в турецькому мовознавстві. На користь цього свідчить ряд робіт, виданих турецькими науковцями. Ономастичні дослідження в турецькій лінгвістиці мають давні традиції. Зокрема, ще Кашгарли Махмуд у "Дивані тюркських мов" подає аналіз ряду

турецьких антропонімів, астронімів та топонімів. У праці Евлія Челебі міститься пояснення імен народних героїв та імен відомих на той час поетів. Системне вивчення ономастичної лексики починається з 20-х рр. XX ст., матеріали праць видаються друком у виданнях *Türk Deneği* (Турецька спілка) та *Türk Yurdu* (Батьківщина тюрків). Розпочав ономастичні дослідження Савфет Бей, першим представивши класифікацію турецьких антропонімів та топонімів. Значний внесок у розвиток турецької ономастичної традиції зробили дослідники Б. Аталай, А. Джафероглу, Х. Кошай. На сучасному етапі дослідженнями в сфері ономастики займаються: Н. Акбаяр та А. Расім (автори подають аналіз пласту топонімів часів Османської імперії); А. Бозіт, Демірай, А. Озкая, І. Карагюз (науковці присвятили ряд своїх праць вивченню топоніміки окремих міст та регіонів). Питання астронімії висвітлено в роботах П. Тугланджи, М. Ерйоза.

Праці в галузі антропоніміки завжди були одним із пріоритетних напрямків дослідження турецької ономастики. На сьогодні видані фундаментальні словники турецьких імен та прізвищ. Окремо слід звернутися до праць А. Айсана та С. Тунджай та до словника В. Саглама, в якому подається тлумачення близько 4000 турецьких імен. Антропонімічні дані, що характеризують ономастичну систему певного ареалу подає у своїх працях дослідниця Х. Таш. І. Башгюз у своїй праці підкреслює необхідність дослідження ономастики у зв'язку з нормами суспільного життя, традиціями та звичаями.

Антропоніми – це вагомий пласт ономастичного простору кожної національної мови. І це цілком закономірно, адже особові імена, прізвища, прізвиська, імена по батькові, псевдоніми відіграють важливу роль у житті суспільства. Вони мають істотне значення для вивчення історії, права, етнографії, для впорядкування засобів ідентифікації населення, для адміністративно-юридичної практики. Дослідники вказують на ще одну важливу функцію ономастичної лексики – креативну. Уявлення, асоціації наших предків за посередництва антропонімів творили життя, традиції, культуру [3;56].

Антропонімікон є своєрідним відображенням людського досвіду в наданні імен. Імена допомагають реконструювати картину світу певної епохи і дозволяють краще розуміти сучасність. Саме тому семантика та граматики антропоніма є найактуальнішими аспектами дослідження цього класу лексики будь-якої мови. Матеріали, використані в роботі, ілюструють як існуючі універсалії, так і дають змогу виявити

закономірності в наданні імен у конкретній мові у часовій парадигмі. Усе перераховане вище зумовлює *актуальність* обраної теми для загальної та турецької ономастики.

Мета дослідження – виявити та дослідити лексико-семантичні і граматичні особливості творення мусульманських імен, уживання яких обумовлено релігійними віруваннями. У цій роботі увагу присвячено саме власним іменам, оскільки семантика імені є більш змістовною, ніж семантика апелятивів (прізвищ). Тюркські імена, як і тюркські мови взагалі, є дуже консервативними та стійкими. Деякі з них зустрічаються в незмінній формі з давніх часів і дотепер. Для визначення етимології тюркських імен важливу роль має аглютинативність, тобто спосіб словотвору, при якому до кореня слова, що має стабільний звуковий склад, додаються стандартні афікси. Це означає, що структура слова абсолютно прозора, а межі морфем є чітко окресленими.

Завданням нашої роботи є виявлення пласту імен, зумовлених релігійними віруваннями; опис, подання характеристики, класифікація мусульманських власних імен за семантикою та способом утворення, визначення ролі означеного пласту лексики в антропоніміконі сучасної турецької мови.

Новизна роботи полягає в тому, що в цій статті вперше подається систематичний опис лексико-семантичних і граматичних типів власних імен на фоні релігійного матеріалу.

Вплив мусульманства на тюркську і взагалі турецьку антропонімію можливо порівняти зі значенням прийняття християнства для слов'янської традиції надання імен. Уявлення про єдине божество, про добро та зло, про силу та слабкість, про гарне та потворне, про дозволене та заборонене неминуче знаходило своє відображення в пласті антропонімів. Ці власні назви, хоч і будучи запозиченими від інших народів, а значить з іншої мови та культури, проходили через фільтр національного менталітету, вписувалися в структурно-граматичні форми мови, отримуючи певні специфічні риси мови-рецепієнта. При цьому зберігалось багато спільного з системами інших мов та культур.

Прийняття турками ісламу знайшло відображення у всіх сферах життя народу, в тому числі вплинуло на традицію надання імені дитині. Нарікаючи немовля одним із імен Аллаха, пророка Мухаммада або його сподвижників, зазначених у Корані, батьки виказували свою шану до релігії, пророка та святих. Зокрема, існує повір'я, згідно з яким дитина, отримуючи ім'я, отримує заступника

і покровителя серед святих. Св. Мухаммад казав: "У день Страшного Суду до Вас звертатимуться за вашим іменем та іменем ваших батьків. Тому називайте дітей гарними іменами". Традиція надання імен в ісламі прописана в святих писаннях: "Найкращими із імен вважаються імена Abdullah (Абдуллах) та Abdurrahman (Абдуррахман)" (Муслім). "Якщо в родині є три сини, то хоча б одному із них не надати ім'я пророка вважається гріхом" (Таберані). "Назвавши сина Мухаммедом, ви відчиняєте йому двері до Раю" (А. Руфаї). До того ж, іще до прийняття ісламу у турків існувала традиція вшановування пам'яті предків, національних героїв, називаючи на їхню честь немовлят. Отже, вказані причини зіграли важливу роль у становленні та дотриманні традиції надання імені [4;156].

Дані перепису населення вказують на те, що найбільш розповсюдженими та найбільш вживаними були і залишаються мусульманські імена.

Спираючись на дані перепису населення, можна дійти висновку, що найбільш уживаними і дотепер залишаються такі жіночі імена як Fatma (Фатьма), Ayşe (Айше), Emine (Еміне), Hatice (Хатідже), Zeynep (Зейнеп).

Таблиця 1

Kadın Cahıs İsimleri (жіночі імена)	Kullanım Sıklığı (частота вживання)	Kullanım Oranı % (Відсоток вживаності)
Fatma	120	13.1
Ayşe	115	12.8
Emine	87	7.8
Hatice	64	7.2
Zeynep	63	7.1
Elif	59	6.8
Meyrem	56	6.6
Çerife	454	4.9
Zehra	34	4.0
Sultan	27	3.2
Hanife	25	2.9
Merve	16	2.5
Havva	14	2.2

[7]

Серед вказаних власних імен Ayşe (Айше) та Hatice (Хатідже) – імена дружин Мухаммада, Fatma (Фатьма) та Zeuner (Зейнеп) – імена дочок пророка, а ім'я Emine (Еміне) – матері Мухаммада. Серед чоловічих імен найпопулярнішими були та залишаються імена пророка і його сподвижників.

Таблиця 2

Erkek Cahis İsimleri (жіночі імена)	Kullanım Sıklığı (частота вживання)	Kullanım Oranı % (Відсоток вживаності)
Mehmed	118	12.2
Ali	114	11.8
Mustafa	82	8.5
Hüseyin	68	7.06
Ahmed	64	6.6
Hasan	61	6.3
İbrahim	60	6.2
Halil	38	3.9
Osman	35	3.6
Süleyman	31	3.2
Ömer	28	2.9
Musa	26	2.7
Yusuf	23	2.3

[7]

Згідно статистичних даних, найбільш уживаними є такі чоловічі імена: Mehmed (Мехмед), Mustafa (Мустафа), Ahmet (Ахмед), Ali (Алі) та Hüseyin (Хусейн). З перелічених вище імен перші три є іменами пророка. Ali (Алі) – ім'я зятя пророка, Hüseyin (Хусейн) – ім'я онука Мухаммада. Також такі імена як Havva (Хавва), Meryem (Мер'єм), Rabia (Рабія), Nacer (Хаджер), Zeliha (Зеліха), Halime (Халіме), Hasan (Хасан), İbrahim (Ібрагім), Ömer (Омер), Yusuf (Юсуф) залишаються і дотепер часто вживаними.

Семантика власних імен досі не піддавалася науковому розгляду. Так, ще О.В. Суперанська зауважувала, що семантика власних імен – галузь не тільки недосліджена, а й невизначена. Остільки багато хто вважає власні імена категорією, що знаходиться поза поняттями, а семантика завжди поняттєва, нерідко взагалі сумніваються у правомірності вичленування семантики як особливого аспекту власного імені. Між тим, для з'ясування етнокультурної цінності власних імен важливо звернутися до семантики їхніх апелятивів, що припустимо для цього дослідження [2].

Релігійні імена за семантикою можна розділити на певні, хоч і умовні, групи.

1. Імена пророка Мухаммада: *Abdullah* (Абдуллах) 'раб Аллаха', *Abid* (Абід) 'той, що поклоняється Всевишньому', *Adil* (Аділь) 'справедливий', *Ahmed* (Ахмед) 'той, кого прославляють', *Ahsen* (Ахсен) 'найкращий', *Ali* (Алі) 'верховний', *Alim* (Алім) 'мудрий', *Aziz* (Азіз) 'святий', *Beşir* (Бешир) 'той, хто приносить радісну звістку', *Buhran* (Бухран) 'доказ, який не можна спростувати', *Cebbar* (Джеббар) 'нищівний', *Cevad* (Джевад) 'щедрий', *Evsced* (Евджед) 'найщедріший', *Ekmret* (Екрем) 'найшанованіший', *Emin* (Емін) 'той, кому можна довіряти', *Fadlulah* (Фадлулах) 'наближений до Аллаха', *Faruk* (Фарук) 'той, хто розділяє право від забобонів', *Gani* (Гані) 'заможний', *Halil* (Халіль) 'друг', *Kamer* (Камер) 'місяць', *Masum* (Масум) 'невинний, безгрішний', *Mesud* (Месут) 'щасливий', *Metin* (Метін) 'сильний', *Muallim* (Муаллім) 'повчаючий', *Mübarek* (Мубарек) 'щасливий', *Said* (Саїд) 'щасливий', *Sadık* (Садик) 'правдивий', *Zakir* (Закир) 'той, що часто згадує Аллаха'.

2. Імена пророків, сподвижників Мухаммада: *Adem* (Адем) 'перша людина на землі, перший пророк', *İdria* (Ідрія) 'перший письменник', *Nuh* (Нух) 'пророк, який пережив всесвітній потоп', *Hud* (Худ) 'пророк-будівельник', *Ibrahim* (Ібрагім) 'пророк, який перший, принісши жертву Аллаху, показав приклад віруючим', *Lüt* (Лют) 'пророк, сподвижник Ібрагіма', *İsmail* (Ісмаїл) 'пророк, з роду Ісмаїла походить сам Мухаммад', *İshak* (Ісхак) 'пророк, син Ібрагіма', *Yaқur* (Яқур) 'пророк, син Ібрагіма', *Yusuf* (Юсуф) 'пророк, провидець', *Euуub* (Еййюб) 'пророк, який переніс тяжку хворобу, став символом спокою', *Musa* (Муса) 'пророк-воїн за віру', *Harun* (Харун) 'пророк, який мав дар красномовства', *İsa* (Іса) 'пророк, який як дар Аллаха народився без батька, від його народження починається відлік часу'.

3. Імена дружин, дочок Мухаммада: *Fatma* (Фатьма) 'дитина, яка відмовилася від молока' – ім'я дочки Мухаммада, *Aуее* (Айше) 'та, що живе в достатку та розкоші' – ім'я дружини пророка, *Emine* (Еміне) 'чесна, та, якій можна довіряти' – ім'я матері Мухаммеда, *Hatice* (Хатідже) 'дитина, яка родилася раніше строку' – ім'я першої дружини пророка, матері шести дітей, *Zeuner* (Зейнер) 'дорогоцінне каміння, скарб' – ім'я дочки Мухаммада.

4. Коранічні імена (імена, які згадуються у Святому Писанні): *Baran* (Баран) 'доц', *Beren* (Берен) 'сильний', *Seуlin* (Джейлін)

'ворота раю', *Echer* (Еджхер) 'дуже гарний', *Hüta* (Хума) 'спокій, щастя', *Katre* (Катре) 'крапля', *Korçan* (Корчан) 'запальний, жвавий', *Sara* (Сара) 'принцеса', *Yaren* (Ярен) 'друг', *Sorguş* (Соруш) 'янгол', *Melek* (Мелек) 'янгол', *Esra* (Есра) 'та, яка приходять вночі', *Ünzile* (Юнзіле) 'посланниця'.

5. Коранічні топоніми, які з часом перейшли в категорію власних імен: *Uhut* (Ухут) 'гора, що знаходиться на відстані 8 кілометрів від рівнини, де знаходиться Мекка', *Medine* (Медіне) 'святе місто для мусульман, місце поховання Мухаммада', *İrem* (Ірем) 'райський сад', *Babil* (Бабіль) ' назва одного з найбільших міст в Месопотамії'.

Увійшовши до турецької мови, цей значний шар антропонімів з релігійним забарвленням, залишаючись стійким до мовних змін, все ж таки не міг не зазнати впливу, не піддатися асиміляції, не підлягати правилам, законам словотвору мови-реципієнта. Таким чином власні імена спрощувалися у вимові, підлягали фонетичним змінам, ставали більш звичними для носія турецької мови.

Вивчаючи поданий пласт лексичного матеріалу, можна виділити кілька способів уживання та утворення власних імен, що мають релігійне забарвлення. За способом творення власного імені пропонуємо виділяти:

1. "чисті" імена: імена, що були запозичені в турецьку мову, але не зазнали значних фонетичних чи граматичних змін: *Uhut* (Ухут), *Medine* (Медіне), *Aleyna* (Алейна), *Ahat* (Ахат), *Samet* (Самет), *İbrahim* (Ібрагім), *Davut* (Давут), *Yakup* (Якуп), *Musa* (Муса), *Fatma* (Фатьма), *Ayşe* (Айше), *Emine* (Еміне), *Hatice* (Хатідже), *Zeupер* (Зейнен) *Mehmed* (Мехмед), *Mustafa* (Мустафа), *Ahmet* (Ахмед), *Ali* (Алі), *Ньсейн* (Хусейн), *Havva* (Хавва), *Meryem* (Мер'єм), *Rabia* (Рабія), *Nacer* (Хаджер), *Zeliha* (Зеліха), *Halime* (Халіме), *Hasan* (Хасан), *Ömer* (Омер), *Yusuf* (Юсуф).

2. Імена, що зазнали певних фонетичних змін (випадіння фонем, додавання фонем, чергування звуків, заміна однієї фонемі іншою). У зв'язку з цим можна зустріти двоваріантні та багатоваріантні імена. Наприклад, ім'я *Mustafa* (Мустафа) у сучасній турецькій мові може мати варіант *Mistik* (Мистик), наряду з іменем *İbrahim* (Ібрагім) існує його варіація *İbo* (Ібо). Жіноче ім'я *Fatma* (Фатьма) має три варіанти – *Fatoş* (Фатош), *Fatiş* (Фатіш), *Fedime* (Федіме). Ім'я *Ayşe* (Айше) у сучасній турецькій матиме варіанти – *Aşe* (Аше), *Aniş* (Аніш), *Anşa* (Аніша). Жіноче ім'я *Hatice* (Хатідже) має три варіації – *Haşşe* (Хашче), *Haşşa* (Хашча), *Hatiç* (Хатіч). Замість імені *Zeupер* (Зейнен) часто вживається *Zeuno* (Зейно), замість *Emine*

(Еміне) використовується *Etoş (Емош)*. Ім'я пророка Мухаммада з часом теж набуло певних варіацій – *Mehmet (Мехмет)*, *Mehammed (Мехеммед)*, *Mehmed (Мехмед)*, *Metmed (Мемед)*[1;23].

3. Багатоваріантні імена, що були запозичені в турецьку мову як сталі. Ці імена хоч і мають спільне походження, але різняться за семантичною забарвленістю. Наприклад, чоловіче ім'я *Cihad (Джіхад)*, що означає 'той, хто бореться за Аллаха' існує ще у двох варіантах *Cahid (Джахід)* і *Mucahid (Муджахід)*, що означають 'сильний борець за віру Аллаха' та 'найсильніший борець за віру Аллаха' відповідно.

4. Подвійні імена. Імена, які складаються з двох повних самостійних імен однієї категорії, які нероздільні в офіційному і часто навіть у побутовому використанні. Традиція надання подвійного імені дитині сягає ще доісламської доби. Надаючи дитині подвійне ім'я, батьки сподіваються на подвійний захист святих. Дуже часто перше ім'я має релігійне походження а друге надається, щоб вшанувати пам'ять предків. Таким чином виникають нові імена, наприклад: *Ali Kemal (Алі Кемаль)*, *Emine Nur (Еміне Нур)*, *Ada Nur (Ада Нур)*, *Adil Yiğit (Аділь Йігит)*, *Ahmed Kerem (Ахмед Керем)*, *Ahmet Burak (Ахмед Бурак)*, *Celal Efe (Джелаль Ефе)*, *Dila Melek (Діла Мелек)*, *Elif Su (Еліф Су)*, *Zeupper Hafsa (Зейнеп Хафса)*, *Yusuf İslam (Юсуф Іслам)*.

5. Імена, утворені додаванням афіксів, що притаманні аглютинативним мовам. Найяскравішим прикладом може слугувати афікс –li⁴, що утворює від основ іменники та приметники зі значенням 'що володіє тим, що названо вихідною основою', 'що володіє якостями чи ознаками того, що названо вихідною основою', 'уроженець чи мешканець місцевості, названої вихідною основою'. Імена, утворені додаванням цього афікса частіше всього зустрічаються в районі Центральної Анатолії, східних районах Південної Анатолії. Наприклад: *Ayşeli (Айшелі)*, *Fatmalı (Фатмалі)*, *Haticeli (Хатіджелі)*, *Emineli (Емінелі)*, *Havvalı (Хаввалі)*, *Ahmetli (Ахметлі)*, *Mehmetli (Мехметлі)*, *Meryemli (Мер'емлі)*, *Osmanlı (Османлі)*, *Ömerli (Омерлі)*. Імена, утворені за допомогою афіксів –li⁴ теж можуть мати кілька варіантів, та залежно від регіону підлягати певним фонетичним змінам. Наприклад, жіноче ім'я *Ayşeli (Айшелі)* може мати варіанти *Ayşalı (Айшалі)* та *Anşalı (Аншалі)*, ім'я *Havvalı (Хаввалі)* мати варіацію *Havılı (Хавілі)*[5].

Зміни такого плану не притаманні лише іменам, засвоєним разом із культурою ісламу, а й мають місце серед імен власне турецького походження. Так, наприклад, існує ряд імен не

пов'язаних з культурою ісламу, утворених за допомогою зазначеного вище афікса –l⁴: *Turgutlu* (*Тургутлу*), *Hasanlı* (*Хасанли*), *Salihli* (*Саліхлі*). Від поданих у прикладі імен можуть бути утворені і подвійні імена, наприклад: *Salih Emre* (*Саліх Емре*), *Emre Semih* (*Емре Семіх*). Це вказує на те, що засвоєний із прийняттям ісламу цей пласт імен міцно укорінився в турецькій мові, зазнавши усіх фонетичних та граматичних змін, що спостерігаються у власне турецькій антропоніміці.

Таким чином, у мусульманському антропоніміконі турецької мови відображується своєрідна система сприйняття, розуміння навколишнього світу, що проходить через призму ісламських вірувань, оскільки власні назви – це сховище культурної інформації, що виражає характерні риси певного людського колективу.

Роль релігійної лексики, зокрема антропоніміки в турецькій мові ще досі неповністю вивчено. Не з'ясовано етимологію значної кількості імен, не розроблено класифікацій власних імен, тож ця тема залишається цікавою для сходознавців, а основою для досліджень у лінгвокультурному та лінгвокраїнознавчому аспекті вітчизняних тюркологів можуть стати дослідження турецьких мовознавців у цій галузі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Иванов С. Н.* Арабизмы в турецком языке/ С.Н. Иванов . – Ленинград: Изд-во Ленинградского ун-та, 1973. – 61 с.
2. *Підвойний В. М.* Ісламська антропоніміка та етнолінгвістика (власні імена в мовній картині світу) / В.М. Підвойний // МККС. – 2002. – № 7. – С. 435-440.
3. *Фаріон І. Д.* Креативна функція антропонімічної лексики/ І.Д. Фаріон. – Кіровоград, 2001. – 278с.
4. *Çelik C.* İsim kültürü ve din/ Celaleddin Çelik. – Çizgi Kitapevi Yayınları, Konya, 2005.– 374s.
5. *İlgin O.* Ö.Türk kadın ve erkek isimlerinin manası/ O.Ö. İlgin. – Konya: Işık Matbaası, 1959. – 92s.
6. Dini sözlük. Режим доступу: [http://www.kuranikerim.com/dini_sozluk/indexda.html].
7. En çok kullanılan ad istatistiği.Режим доступу: [<http://www.nvi.gov.tr/Files/File/Istatistikler/Isimler/en%20çok%20kullanılan%20ad.pdf>].

Стаття надійшла до редакції 24.10.2013.

Коверная И.О., студ.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченко

МУСУЛЬМАНСКИЕ ИМЕНА В АНТРОПОНИМИКОНЕ СОВРЕМЕННОГО ТУРЕЦКОГО ЯЗЫКА

В статье рассматривается роль мусульманских имён в антропонимиконе турецкого языка. Предпринята попытка классифицировать имена собственные, которые были заимствованы с принятием ислама в соответствии с их лексико-грамматическими и лексическими особенностями.

Ключевые слова: ономастика, антропоним, мусульманские имена.

Koverna I.O., stud.,
Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv

MUSLIM NAMES IN MODERN TURKISH LANGUAGE

In the article the role of muslim names is examined in the Turkish language. An attempt to classify the proper names that were mastered with the acceptance of islam after lexico-semantic and by grammatical signs is done.

Key words: onomastics, antroponim, moslem names.

УДК 81'44

Кодубовська О.О., асп.,
Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка

ОДИНИЦІ ІЗ СЕМОЮ 'ТИП ПОСЕЛЕННЯ ЗА РОЗМІРОМ' У СКЛАДІ ЛСГ "НАСЕЛЕНИЙ ПУНКТ" (на матеріалі західногерманських та східнослов'янських мов)

Стаття присвячена зіставному аналізу семи 'тип поселення за розміром' у конститuentів ЛСГ 'населений пункт' у західногерманських та східнослов'янських мовах; виділяються аломорфні та ізоморфні риси зазначеного ЛСГ; аналізується семна структура конститuentів.

Ключові слова: ЛСГ, сема, аломорфізм, ізоморфізм.

Аналіз мови як структурного і системного утворення залишається **актуальним** і сьогодні, про що свідчать розвідки у галузі лексичної семантики, де одним із центральних напрямків є розробка питань, пов'язаних із систематизацією лексики [Апресян 1995]. Семантичний опис лексики окремих мов має на меті